

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. Francisci Salesii, Episcopi Et Principis Gebennensivm Meritissimi

Maupas du Tour, Henri Chauchon de

Coloniæ Ubiorum, 1663

Cap. X. Sacerdos factus ad sacrificandum primò se comparat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42882

54 VITÆ B. FRANCISCI SALESII
proscindendum maledictis quoad posset, libelle
edito de argumento tam infami. Sed non diù dis-
tulit Beatus edere Apologiam tantæ efficacitatis,
ut statim atque in lucem prodit, nihil ausus mutire
contrà impius, planè siluerit. Et verò, quid oppo-
neret blasphemus Scriptor, consensui primorum
seculorum nascentis Ecclesiæ, quo tempore tanta
vulgò erat sanctæ Crucis veneratio? quid SS. Pa-
trum encomiis, à quibus passim signum illud red-
empti humani generis commendatur tanquam
breviarium fidei, succus Religionis, laus Trinita-
tis, invocatio Dei, Christiani galea, scutum Evan-
gelii, vexillum Christianorum, flagellum dæmo-
num, quod eos agit in fugam, terror potestatum
Tartarearum omnium, Altarium ornamentum,
victoria Ecclesiæ ex hostibus, trophæum denique
triumphorum, quos eadem undecunque retulit?

C A P U T X.

*Sacerdos factus ad sacrificandum primò,
se comparat.*

ANGELUS noster, carne amictus, tanquam sidus
effulgens inter nebulas gloriæ, affixus est firmam-
mento Ecclesiæ per Sacerdotium; quem ad Ordine-
nem suscipiendum tam exactè semet ipse, tamque
solicite comparavit, ut de eo prædicari merito
queat; *Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit
Deo: beatificavit illum, & elegit ipsum offerre Deo incen-
sum, & bonum odorem, fungi sanctè Sacerdotio.* (a) Eam
verò vir sanctus dignitatem tam sublimem existi-
mabat esse, ut ejus præstantiam declararet hisce
verbis:

(a) Ecclesiastic. 45.

verbis: Dum aliquem Sacerdotem esse dici-
 mus, uno verbo complectimur omnia: quid
 enim ea vox designat nisi Regem? quisquis Sa-
 cerdotio præditus est in communionem adsci-
 scitur gradûs cuiusdã quisit in terra celsissimus.
 Et ego quidem, si mihi à Deo deferretur digni-
 tas Angelica, non arbitrer me illam tam reve-
 renter accipere debere, ac Sacerdotium: facul-
 tas enim consecrandi corpus & sanguinem fi-
 lii Dei, non sine prævia longa, maturaque deli-
 beratione suscipienda est, ne in imo Calice ju-
 dicialium meum conscriptum reperiam. Nec mi-
 rari nequeo confidentiam meã, dum accedo ad
 altare, quod Sanctorum tam multi aspicerè ausi
 non sunt, nedum tangere: planè tam sublimis
 est ista dignitas, ut ne ipsi quidem beati Angeli
 contemplari eam possint, quin in illius admira-
 tionem rapiantur. Ac nostrum quidem Sacer-
 dotem depingere voluisse videtur S. Hierony-
 mus, (b) mundum in pectore, cogitationibus; va-
 lidum in brachio, bonis operibus; zelo æstuantem,
 & fidelissimo quidem, ardentem animo, lucentem
 exemplo: ut dici meritò queat, illum sacrã eã un-
 ctione per manus consecrantis Antistitis, divini
 spiritûs plenitudinem accepisse. Aiebat quidem,
 se, dum ad Sacerdotium à Deo vocatus est, segre-
 gatam ab eodem fuisse ex mundo, ad animas fido-
 lum, exemplo & verbo, ad virtutis studium tra-
 hendas: Sacerdotem invictum in laboribus esse
 debere, inculpatum in moribus: mente tantã fan-

D 4

Cita-

(b) Epist. 138. ad Fabiolam.

ctitate abundantia, ut ea etiam ad exteriorem hominis habitum derivetur, sic, ut quisquis in eum conjiciat oculos, deducatur à vitiis, ad virtutis studium incitetur: populum enim sic in Sacerdotem intueri, tanquam in morum suorum exemplar.

Ergo factorum splendorem Franciscus cum novæ dignitatis gloria conjungens, tam sanctum se hominum oculis objecit, quam celso loco, ministerii ratione, apud Deum esse cœperat. Hunc in modum comparatus primum Sacrificium obtulit, ascenditque feliciter *in montem Domini innuens manibus, & mundo corde: (c)* ita ut minùs mirum sit, eo in Sacrificio fulgorem quendam ejus in vultu enituisse: certè, quoties deinceps sacrificavit æstare videbatur purissimi amoris flammis, quæ ipsius pectus in altari adolebant, tamque perfectè abigebant rerum creaturarum quarumcunque imagines, ut ipse nonnemini eorum, quibuscumque altissima intercedebat ipsi necessitudo, dixerit non dubitanter, Ubi primum se ad altare obverteret, evanescere continuo solitas ex animo cogitationes quaslibet, quæ terram saperent.

Hinc proclive est æstimare, quantam lætitiæ segetem subministrarent ejus parentibus, tam faulstia initia: planè nullus fuit, quin jam tum ejus ministerio uti quamprimum cuperet, & avidissimè quædam, seu ad Sacramenta, seu ad salutaria consilia institutionemque Christianam, & eâ scilicet observantiæ significatione, quâ S. Thomas tradit Sacerdotem à pœnitente aspectari debere, hoc est

(c) Psalm. 23.

tanquam vicarium Dei in terris, & tanquam Solem in Ecclesia Dei. Nec verò in eo pia opinio fallebatur: etenim Evangelii face, quod tanto cum fructu disseminabat, ut admirationi vulgò esset, tanquam non indignus Apostolorum successor, dissipavit caliginem vitiorum, hæreseônque tenebras. Novum Evangelistam crederes, qui unus intra annorum quadraginta spatium animas plures Deo lucrifecerit, quàm alii plerique, itidem ut ille, verbi ministerio dicati, intra plura sæcula converterint.

D S

VITÆ